

טקס יום הזיכרון ליצחק רבין, תשע"א דבר התלמידים: דברי סיום

לכל אחד מאיתנו יש יכולת להשפיע ולשנות את החברה בה הוא חי. לא צריך לדבר במילים גבוהות. אפשר להסתפק במעשים פשוטים ויום-יומיים אשר ישפיעו על איכות חיינו וחי הסובבים אותנו.

אנחנו, בני הנוער הישראליים, בני הנוער כאן ב"עמקים-תבור", יהודים, מוסלמים ונוצרים, יש בידינו כוח להביא לשינוי.

אסור לנו לחכות עד שנהייה גדולים. עלינו להתחיל כבר עכשיו, כאן, בבית-הספר שלנו ובכל מקום.

עלינו להתחשב בזולת, לדבר באופן מנומס, להושיט יד למי שנזקק, להיות רגישים לחלש ולחריג, להקשיב.

אנחנו רוצים להיות אנשים טובים יותר כדי שתהייה לנו מדינה טובה יותר. בכך נממש את צוואתו של יצחק רבין ז"ל.

וגדול מאד, מאד הכאב!

היה איש וראו: איננו עוד.

ושירת חייו באמצע נפסקה;

עוד שיר מזמור אחד היה לו.

והנה אבד המזמור לעד!

אבד לעד!

"אחרי מותי", חיים נחמד ביאליק